

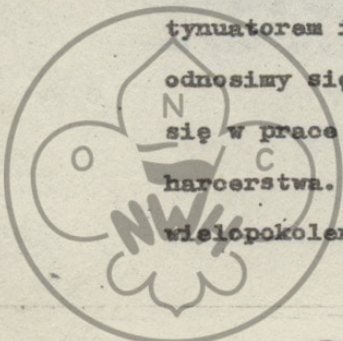
Uchwała nr 12
przyjęta na IV Plenum Rady Naczelnej ZHP
w dniu 4.10.1981 r.

Rada Naczelna po zapoznaniu się z referatem GK ZHP i po dyskusji stwierdza, że:

1. W życiu Związku przywraca się zapomniane niesłusznie kartki jego historii i wartości, kontynuuje się idee harcerskiej służby. Realizowany jest program umacniania drużyn. Jednakże warunki pracy Związku uległy pogorszeniu. Spowodowane jest to:
 - aktualną sytuacją społeczno-polityczną kraju; podziały społeczne i ich pogłębianie, trudności życia powodują konflikty często także w rodzinach i dotycząją najmłodszej części społeczeństwa - dzieci,
 - odchodzeniem części kadry instruktorskiej i trudnością stworzenia wszystkim dzieciom, które tego pragną, możliwości należenia do harcerstwa. Dotyczy to zwłaszcza drużyn zucho- wych i młodszoharcerskich,
 - zmianami, które nastąpiły w organizacji szkolnictwa, skompli- kowało to działanie drużyn przede wszystkim na wsi i w inter- natach.

Sytuacja ta wymaga skupienia wszystkich sił Związku i jego przyjaćiół, by stworzyć wszystkim, którzy tego chcą, możliwość działania w harcerstwie i by wносиło ono na miarę swych sił wkład w ochronę dzieci przed negatywnymi skutkami istniejącego kryzysu.

2. ZHP jest spadkobiercą 70-letniej historii, tradycji oraz kon- tynuatorem ideałów ruchu harcerskiego. Dziś z wdzięcznością odnosimy się do seniorów harcerskich, którzy czynnie włączyli się w prace związane z przybliżeniem nam historii i tradycji harcerstwa. Nakładamy na kadre Związku obowiązek umacniania wielopokoleniowego charakteru ZHP.

3. Samodzielność programowa, samorządność oraz tolerancja dla przekonań innych ludzi muszą być przestrzegane przez wszystkich, którym bliskie są wartości ruchu harcerskiego. Wieloświatopoglądowość Związku oznaczać musi obowiązek uczenia tolerancji. Rada Naczelna uznaje, że błędem wychowawczym dorosłych wobec dzieci i młodzieży jest nieprzestrzeganie powyższych zasad, gdyż czyni to niepowetowane straty tak w psychice harcerzy, jak i instruktorów.
4. Jednym ze źródeł harcerskiego ideału wychowawczego - oprócz tradycji Związku - są społeczne wartości socjalizmu: równość, sprawiedliwość, bezinteresowna służba i ochota zmieniania świata na lepszy. Nie oznacza to nauczania określonego światopoglądu, lecz jest dowodem wzajemnej tolerancji w dochodzeniu do wspólnych celów społecznych wyrażanych przez socjalizm.
5. Inspiratorami zadań harcerskiej służby są instruktorzy tworzący program i kształt organizacyjny Związku. W harcerstwie jest miejsce dla wszystkich społecznych wychowawców, których działanie jest zgodne z Uchwałami Zjazdu i Statutem.

Rada Naczelna poleca dokonanie przeglądu stanu osobowego kadry instruktorskiej oraz zredukowanie do niezbędnego minimum funkcji pośrednich na rzecz funkcji drużynowych. Należy uwolnić harcerstwo od ludzi, którzy niechęć i nie potrafią uszanować zasad Związku Harcerstwa Polskiego określonych w Kartce Praw i Obowiązków Instruktora ZHP /ze szczególnym zwróceniem uwagi na zgodność prezentowanych postaw z wymaganiami Prawa Harcerskiego/, bądź swą służbę traktują jako narzucony obowiązek.

6. W harcerstwie jest miejsce dla różnych ruchów programowo-metodycznych, działających w poszanowaniu Statutu Związku. Decyzja Rady Porozumienia Kręgów Instruktorów Harcerskich im. A. Małkowskiego z dnia 13.09.1981 r. zalecająca stosowanie odmiennego od obowiązującego tekstu Przyrzeczenia Harcerskiego jest niezgodna ze Statutem. Stawia to ZHP w trudnej sytuacji. Naruszenie obowiązującego Statutu i złamanie Zobowiązania Instruktorskiego godzi w podstawy istnienia jednolitej organizacji. Dlatego zwracamy się do Rady Porozumienia KIRAM z prośbą o zmianę tej decyzji oraz wstrzymanie się od działań, które mogłyby być odczytane jako próba rozbitcia Związku.
- Rada Naczelna poleca Prezydium Rady Naczelnej i Komisji Pracy Kręgów Instruktorskich i Ruchów Programowo-Metodycznych przeprowadzenie do następnego posiedzenia Rady rozmowy z Radą Porozumienia KIRAM mającej na celu znalezienie rozwiązania istniejącej sytuacji. Uważamy także, że istnieje potrzeba prowadzenia ogólnozwiązkowej dyskusji o tekście Przyrzeczenia Harcerskiego i Zobowiązania Instruktorskiego, by następny Zjazd wypracował stanowisko w tej sprawie.
- Stwierdzamy dziś, iż nikt nie ma prawa dokonywać podziałów wśród dzieci i młodzieży noszącej harcerskie mundury, stawiać wiado Związku przed faktami dokonanymi, natomiast każdy instruktor ma prawo wypowiadać się bez ograniczeń o wszystkich sprawach Związku.

7. Wiele problemów narosło w naszej Organizacji i tylko jej kadra może sobie z nimi poradzić. Aby Związek nasz mógł szybko odzyskać swą pełną sprawność organizacyjną i skuteczność wychowawczą, Rada Naczelna zobowiązuje instruktorów do dokonania na każdym szczeblu Związku, w każdej drużynie, rzetelnej oceny sytuacji. Wyeliminować należy wszelkie fikcje w przynależności do drużyn i działalności harcerskiej, ocenić działania drużyn, liczebność i przygotowanie fachowe kadry, warunki do pracy kręgów instruktorskich.

Rady hufców i następnie rady chorągwi powinny odbyć swe posiedzenia, by w toku nieskrępowanej dyskusji dokonać rzetelnej oceny drogi przebytej od VII Zjazdu ZHP.

Rady powinny się skoncentrować na udzielaniu pomocy drużynowym, a także ocenić swój styl pracy z kadrami instruktorską.

Rada Naczelna
Związku Harcerstwa Polskiego

Warszawa, dnia 4 października 1981 r.

archiwum